Anul II Nr. 90

4 pagini 3 Lei

ÎNVIEREA

DUMINICA 9 MARTIE 1941

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA BUCUREȘTI
Str. Popa Petre, 42 Etaj III
Telefon 2.33.55

DIRECTOR
TOMA VLĂDESCU

ABONAMENTE
Pentru particulari 200 lei pe an.
Pentru asociații 1000 lei pe an

Înscris la Tribunalul Ilfov Registrul publicațiilor sub Nr. 10345

SĂPTĂMÂNAL DE POLITICA ȘI CULTURA ROMÂNEASCA

CUVANTUL TĂRII

de TOMA VLADESCU

Țara și-a spus cuvântul și a răspuns „Da" la un singur om aproape la întrebarea semnificantă, dar mai ales de stăpânirea a Generalului Ion Antonescu. Noi vrem să privim consultarea această națională cu toată liberalitatea și cu tot adevărul — vrem să privim în sinceritatea lor, profund răscolită, suntem convinși, chiar voturile care s'au exprimat negativ. Sa dovedim, dacă este nevoie, chiar procedura care a luat-o această largă manifestare a voinței populare. E prima oară poate când nimeni nu ne cere să ascundem ceva, când totul se spune — în'tr'un dor par'că de altă lumină cum nu s'a mai cunoscut până astăzi la noi.

Cititorul nostru nu va găsi aș-de-dar alei obișnuita literatură a plebiscitelor, nu vom scrie de acestă dată cetățeni cari vin să scoată stăpânirea din țărâni, și nu va fi vorba nici de acele atât de electorale rugăciuni, pe care unii pretind să le audă toldeauna în fața urnelor de votare. Noi n'avem nimic acru, nici în suflet, nici în privire, dar mărturisim cu tot entuziasmul că literatura asta nu ne-a plăcut niciodată prea mult... Poezia patriotismului — afară de câteva rare excepții — are de cele mai multe ori dubia deficiență că nu este nici poezie, după cum nici patriotism nu e. E discursul electoral numai, sau simplă demagogie... Noi nu vom face nici una, nici alta. Se va găsi mânem atunci în real. În politică și — rândă va trebui să intergem mai sus — să ne regăsim în viața morală a neamului.

Că Generalul se bucură astăzi de un rel de religioasă iubire a celor mai buni dintre Români — a tuturor, îmi place să spun — e sigur, și nimeni nu se mai îndoește. Ba n'o spunem totuș prea indiscreții Z-ma supărea pe General cel dintâi. Nici entuziasmu facil aș-dar, nici lauda care seamănă cu servilismul... Sunt lucruri pe care astăzi ei mani nu le mai sunt. Sunt lucruri care astăzi strică, mai mult... Să le lăsăm atunci trecutului regim de F.R.N. sau de alte uzurpări politice, și să ne ținem sentimentul că ceva, cât de puțin, din lucrul ațâta de luminos de azi, ar mai putea să semene cu ce-a fost... Nicio rezultă n'ar fi mai nedreaptă — nu ar fi mai înfamă chiar — nicăieri, e sigur, nu l-ar răni pe General mai mult...

Increderea unanimă

Dar atunci, lucrurile, să le privim în marea lor lumină pe care o vedem. Și nimic nu este mai simplu!

De ieșe lumi de ale Generalul conduce Statul nostru în virtutea unui mare consimțământ tacit,—spontane adesiuni populare care s'au rădăcinat dela început pe numele lui. Această bogăție reconstituire unanimă nu mai este pentru nimeni secretă. Azi nuri-o strigată pe străzi de fervoarea mulțimii, în sentimentul și par că o nouă vieață începe, azi văzut-o în administrații, în bureau-uri, și chiar în această lume politică până ieri atât de indiferențică. Prin diferite unghere de umbră, unde nedreptatea, abusul, scandalul, s'au instalat de mult, eudemice, cu un privilegiu nedeminit, un singur nume răzbate ca rosele soarelui, și un singur gând, ea să rezume toate speranțele: Generalul! Grandiele măsuri chiar, cu cele de azi numai — care sunt foarte puțin ale noastre — dar grațiile de mâine și cele de ieri, grațiile reale, tot pe numerii Generalului se rădică. La fel drepturile și libertățile noastre. La fel dreptatea și cinstea. Este un flux de mare năzdrăvie, și de stâlpi iubire, în care saltă astăzi pământul acesta... Fiecare om aproape aspiră să-l vadă pe „Generalul", și fiecare par'că păstrează în tainuri un numeriu al „Generalului"... Nu știu dacă toate lucrurile astea vor fi atât de posibile, nu știu nici dacă toți, dacă absolut toți vor fi împăcați, mulțimii — dar este un fapt peste toate discuțiile, este INCREDEREA noastră în General. O vădă delirantă aproape — este în orice caz unanimă. Cred că ne întristăm toți cu „Generalul" — după cum ne bucurăm în bucuriile lui...

Și atunci, — atunci... să ne gândim puțin! Ali om s'ar fi mulțumit cu această incontestabilă mărturisire vie, cu acest adevărat plebiscit al sufletului național, pe care nu știu dacă la mai avut vre-un conducător până azi.

Dar Generalul simte toată lumea lui povară, pe umeri... Și nu s'o ridice singur! Ar putea o face... Dar sufletul lui? Iată-l o dată... Dar sufletul lui? Iată-l în stâlpii cetățeni nedefinite care resumă țara. Pe fiecare rolț de pământ, unde conștiințe ale și rabdă, stătea lungi așteptări, care sunt tot stătea durerii ale neamului, Generalul nu face decât să le ajute, să le audă — iar inima lui, pretutindeni, se linșarie cu o grije poate încă nelămurită... Ș'un sfat a priceput, în sfârșit? Pricepe ce bine, acum? Și după atâtea dezamăgiri, iubirea asta prea mult împărțită simte ce acum, în mâsurile lui exacte, o-mul cu adevărat om care prin stăten furtuni s'a ridicat s'o vendecă?

Acestea vor fi fost gândurile Generalului, îndoielile, poate și grijile lui... Și poate nici el nu mai știe bine — după atâtea e mare încercări, după atâta negru pahar pe care ou mizerabil destin l-a impus par'că să-l bea până la fund! Și ne gândim că dacă noi toți încă suntem sfărâmați și frânți, dacă stătea dezolări încă ne mai cuprind, — Generalul atunci, fără îndoială, ar fi cel dintâi care să cadă sub acest scripelnic, mozgnit cu un îndurcrat și persistent ceou al atâtor desastre... Nimeni probabil, sau foarte puțini vor fi suferit mai mult decât el! În regimul vechi, el a simțit pumnul greu al satrapilor de atunci, până în ultima prigoană, și până la acest surghiun criminal din Elveția. Nu a fost acea de acolo decât ca să priveasă o țară din tiff Dece mai sfârșit Voi fi, cari ați trăit până ai la desastre, la umilirea și hoae!

Așa nea vechii generali... De atâten ori! Dar iacșul de acea rândul nostru era ocum ne vorbim — și ocoșă e sensul real al plebiscitului la care ne am gândi cu mult.

Cum s'a făcut plebiscitul acesta, care îi este adevărul prin atâtea controverse posibile — și imposibile chiar — și în pleșii ce s'a ex. primat prin atâtea planuri care au

Cum s'a facut plebiscitul

Dar atunci, aș'ceștii gesturi de astăzi ai Generalului. Și a avut-o cunoscută țara — și voiă mai cho. ioșă țara la stârșit ii cunoșteș! Nu, nu, fiește, nu s'ar fi mulțumit numai cu acțiunile și indiferențe care fără îndoială vă l-ar plebiscitei luică dela început dar o cerut cuvântul și răspicat. L-a cerut „pe față"! Pâna atunci fără îndoială, ei n'a avut să vorbească țării, — și nu cred să existe nicio acțiune a Generalului care să nu ei o-mul mai bolnăvicios al sufletului acesta, care ne-a dat atâtea dezamăgiri... Adăscuri chiar glasul l'ondurilor, prin care ne-a spus: „

GLASUL STUDENȚIMII

Țara, refrenul tinereții noastre

[illegible]

Mircea Rusescu

Prefață pentru cuvântul studenților

[illegible]

[illegible]

Imperativele neamului

[illegible]

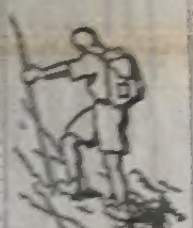

[illegible]

VIRGIL [illegible]

Redacționale

Din cauza abundenței de materie, la actuala pagină, numărul atât de redusă pentru semnarea [illegible] [illegible] [illegible]

DUPA PLEBISCIT

de arhitect MUCICHESCU-TUNARI

[illegible]

Cu ocasia [illegible] Generalului Antonescu, a [illegible] Generalul Antonescu a [illegible] Generalul Antonescu [illegible] Generalul Antonescu [illegible] Generalul Antonescu

FAPTE ȘI COMENTARII

Intrarea trupelor germane în Bulgaria

Artileria grea prin trecătorile Balcanilor acoperiți de zăpadă

Avioane germane de bombardament

Corespondentul german de război Egon Kiefer, face următoarea reportaj despre intrarea trupelor germane în Bulgaria:

La răsărit puterile ne trăesc în fața, în clipa în care primele celenele ale regimentului nostru de artilerie grea contra aeroporurilor, pătrundeau pe pământul Bulgariei. În zori ziei, pâlpâirea micului orășel bulgar se adunase pe plajă, în special tineretul greoar în uniforme albastre, emite multăreți. Sunteți salutați cu brațul întins, ba chiar cu strigăte de „Heil Hitler". Piesele trec prin mijlocul unei mulțimi entuziaste, ca la paradă. Tineri noștri surâd cu bunăvoință acestor oameni care privesc plin de admirație tunurile care trec.

Mărșăluim acum pe un drum de țară, străjuit de țărani bulgari purtând cojoace și căciuli negre. Din când în când apare și câte un turban. El este partat de reprezentanții Islamului care se mai află în această țară. Privim materialul nostru și neîntrerupte coloane care se scurg toți prinși cu ochii uimire și admirație.

Mașinile noastre alearga pe drumurile pline de noroi înghețat. Câte un smârc intâlnit în cale ne scutură pe toți. La timpul prescris facem o halta. O scurtă halta, căci n'avem timpe de pierdut. Oprim atât timp cât putem umple sau goli un bidon cu apă sau pentru a mânca o gamelă cu supă caldă. Aceasta nu se întâmplă însă decât odată pe zi. Cu aceasta ocazie sunt examinate și autovehiculele, se face aprovizionarea cu benzină și după un ceas de oprire pornim mai departe. Trebuie să plecăm, căci în urma noastră soseșe alte unități și trebuie să evităm orice aglomerări. Escortată de motociclști ea rămâne în urmă. Bateria, divizionul, regimentul, acestea merg înainte.

Automobilele noastre s'au angajat acum pe un urcuș. Ne clănțănesc dinții de frig. Deși soarele luminează cerul, mâinile ne-au înghețat, deși le mai simțim. Zăpada scoperită înălțimile pe lângă care trecem și soarele dă sclipiri argintii. Se închee prima etapă; trebuie să înnoptăm. Deabia s'a stins cât și stelele au și început să scânteieze pe cer. Pe trăsurile noastre s'au depus șurțuri de gheață. Bateria noastră este cartiruită între cazarma bulgară. Celelalte unități, care ne urmează deapropie, rămân peste noapte în orașul pe care l-am lăsat în urmă. Unii dintre ei petrec această primă noapte pe covoarele unei moschee. Cu multă bunăvoință, profesorii și învățătorii din localitate s'au îngrijit de cartirurea noastră.

Motociclștii, rupți de oboseală, s'au adormit primii.

Ne sculăm în zori. Începem urcușul serpentinelor care nu se mai sfârșesc. În dreapta noastră se deschid prăpăstii lipite de vegetație, iar în stânga se înalță masivele înălțărilor. Urcăm încet. Conducătorii sunt cu bagare de seamă, căci orice neatenție poate să ne prăbușească în prăpăstie. Podurile aruncate peste pârâurile care-și rostogolesc niște ape sălbatice, ne dau mult de lucru. Cu această ocazie, conducătorii din artileria antiaeriană arată lot ce au învățat din trecutele campanii. Numai să nu se întrerupă circulația, aceasta e dorința tuturor. De acest lucru, nu putem însă scăpa. Servanții sar imediat din locurile lor și împing vehiculele în pieptele care. s'au împotmolit. Câte un țăran bulgar, care conduce o căruță trasă de boi, se minunează cum am putut ajunge noi în mașinile noastre grele în asemenea locuri, de drumuri atât de înguste zepuind printre stânci și prăpăstii.

După 5 ceasuri, am reușit să trecem întreaga baterie. Acum coborâm. Drept răsplată pentru această performanță realizată, la cei dintâi sati suntem salutați cu entuziasm. Ninge. Prin toate satele și orașele pe unde trecem ne întâmpină aceiași cald și mișcătoare manifestațiile de simpatie. Oprim. Țăranii și în special soldații bulgari fac roată în jurul nostru și cercetează tunurile. Prăfuiți, înghețați și cu fețele arse de soare, ne facem intrarea în oraș în'tr'un oraș pavoazat și cu populația îmbrăcată în haine de sărbătoare pentru a ne salula.

„Foca de fier"

Primul submarin a fost construit de un german

Rămânem câteș minuți în fața acestor extraordinare pe care le au câștigat submarinele, aceasta arătă inventatorul a mărilor, pe lângă care furtunile, valurile, sunt primordiali mici. Pușini sunt insă acei cari știu ce reprezintă un asemenea submarin, nu este o mașinărie care ne vinem și ca primul vas de acest fel a fost construit acum o grupă 90 de ani? Autorul lui a fost un german, subofițerul bavarez Wilhelm Bauer.

Era în timpul războiului germano-danez. Printre soldații germani din Schleswig Holstein se găsea și un subofițer de artilerie, Wilhelm Bauer, care pu se remarcase prin minie. Ascuțit, fiu'n bun și el se gândi ce ar putea fi pentru armata din care făcea parte un vas care ar putea navigă în adâncime, și ce poate aprovizionă cu de municiune constă inemice și să aruncă în aer cazele dușmane.

Construcția l-au luat în seamă, era prea de tot! Aceștia bănuiau un pirat care nădăjduiește și-au dat posibilitatea ofițerului construiască cambii în șantierile din Kiel. Trebuia spus că Bauer a fost încurajat și ajutat și de soții cumarazi din baterie lui, care aveau încredere în el.

După cum arată un star al timpului, nava construită mărunță curioasă prin forma ei de foca și prin faptul că avea pereți de fier. Cilindru de mare capacitate dădeau posibilitatea scufundării sau ridicarii la suprafață prin simplerea sau descărcarea de apă conținută de apă. Coada avea o cârmă deplasată lateral, iar elicea era asigurată de un motor primitiv. Foca de fier avea și ochi ferestre groase în partea superioară, permițând celerea în afară. Ura de trei și opt ne găsea în apropierea capului, în extremitatea cârnii se afla „gura leului", o mică cu prai de pupă care putea fi aruncată.

Bauer a făcut câteș cele experiențe cu submarinul său în portul Kiel. Autorilor fură mulțumitoare și fără dasend în extrem de îngrijorați la ceștea succesele obținute. Cu încurăcile au ou progresat, lăpiul se descărcă numai la Wilhelm Bauer au ajutat destul specialiști și cunoscători de cari Bauer s'a lăsat convins că ar putea să se lase cu cunoștință la cele, mai mari cădăuțini, lucru de care se ferise până atunci deoarece aparatul au avea destule stabilitate.

Luându-și în învățăți din marinari, Wilf și Thomsen, și lucrând la 1 februarie 1854 el clădi profesionali mari, inventă pe care ele nu o vă cât cât la vinăș. Lucându-se până de 30 picioare sub nivelul mării, vasul și turtit de enorme presiune ca o cutie de carton, în special pompele pentru eliberarea în suprafață fără deadreptul stânite, cei trei membri ai echipajului vedeau noaptea cu ochii. Thomsen și pierdu capul și se repezi cu pumnii asupra lui Bauer, pe care îl acoperea cusu nesocotirii. Numai cu revolverul în mână, calm, pătu Bauer și stăpânească pe adunați furios, și lucrul se execută o manevră de eliberare pe care, cu 10 ani mai târziu, numai cei mai viteji comandanți de submarine au pututu-o îndeplini: dădu drumul unei rulmi complimate care închidea una de etire, o deschise și se aruncă în mizea de apă înspumată, cu cei doi marinari. După mii de pericole au reușit și în fine scăpați.

Vremurile erau destul de ostenite pentru inventatori, și foca de fier a lui Bauer nu mai stârni interes. A mai construit și apoi câteș submarine, mai mari, mai perfecționate, dar până la urmă s'a lăsat de lipsa de mijloace materiale și a fost nevoit să lase totul baltă și și plece din Kiel în patria lui bavareză.

Abia multe decenii mai târziu, lumea vremii după moartea lui, și vechiumiul genialitate idei lui Bauer, care este l-a făcut primul constructor de submarine și epoteșerul antigrăș și nă apă.

Primul submarin construit de Bauer a fost azi mai târziu de pe funduri redei posibilă Kiel și ascuns în curtea Muzeului Marinei din Berlin.

COLABORAREA EUROPEANĂ

în domeniul economnicului

Pe primul plan al interesului pentru economiștii grănicei este Europa. Ideea unei Europe este de mult timp este pusă. Ideea unei Europe este dorită pentru ieșirea din criza care ne-a dezbinat și ne-a ruinat. Ea este numai o ziuă dintre toate noțiunile care gravitează asupra sistemului financiar și a fiecărei și a specifice intrun viitor european, care trebue să fie și numai de mărunțitele naturale ale fiecărei regiunii german cât și a economiei sale.

Intr'o atrasă colaborare—devenită acum publică — cu celelalte state europene, nu se poate vor fi baze în acest cu primitivul interesele indepărtate ale noastre.

Natural nu poate fi nici vorba despre faptul ca în acestea toate interesele politice, noastre economice vor putea fi satisfăcute. Nici chiar Europa liată cu totalitate, nu poate deveni autarhică și a intenționa izolarea noastră a schimbului de bunuri și cum se ar'ta ici și colo în primele evoluții ale sentimentelor. De aceea pe în anii care ne am avut ocasia toarele dificile în bunăstul comercialul.

Vechiul Reich — 192 milioane RM.
Marea Germanie — 330 milioane RM.
Europa centrală — 1100 milioane R. M.

PROBLEMA APROVIZIONĂRII

Dorința ar trebue luat în considerație, ei reacția statelor cetățenilor au programul ei nu mai poate deși Germania și-ar putea ajunge la resurse, mereu lor, posibile se pe propriile sale forțe economice. Unele din aceste lucruri pe care ilustrez fără le importa și pînă acum, se pot uscă fabrica de către sie fiecărei printre mai bună organizație a muncii naționale. In letalitatea sa ieșă nu este posibilă ca desvoltarea ulterioare 150 de ani, care a dusese cunoștinșul la o tendință a absolutul mondial în relațiunile sale cu țările de peste ocean, și fie anulate de sei pe mâine.

Aceasta atare de lucruri trebue recunoscută și luată în considerare. Nu cândată inăș țările politicii economice germane ne o fost o astfel de experienșă. In deșertăș, în cesace privește baza autoaprovizionării cu alimente și a elementelor indispensabile industriei, dorim să ne eliberăm de asemenii mondial, care poate fi utilizată oșgurișș de câte ș[illegible] inamice. Pentru toate celelalte produse, de care în viș[illegible] ș[illegible] ș[illegible] dispunem, inșă este ș[illegible] ș[illegible] ș[illegible] în relațiunile sale cu țările de peste ocean, și fie anulate de sei pe mâine.

Aceasta atare de lucruri trebue recunoșcută și luată în considerare. Nu cândată inăș țările politicii economice germane ne o fost o astfel de experienșă. In deșertăș, în cesace privește baza autoaprovizionării cu alimente și a elementelor indispensabile industriei, dorim să ne eliberăm de asemenii mondial, care poate fi utilizată oșgurișș de câte ș[illegible] ș[illegible] ș[illegible] inamice. Pentru toate celelalte produse, de care în viș[illegible] ș[illegible] ș[illegible] dispunem, inșă este ș[illegible] ș[illegible] ș[illegible] în relațiunile sale cu

SCHIMBURILE DE MARFURI

In următorul rând de și dorim este principal al politicei germane economice și anume eliberarea schimbului de mărfuri dintre state de legături cari i îndeșteș sorțul a fost mai mic. Germania se îș poate ș[illegible] ș[illegible] ș[illegible]